

Til Folketingets Retsudvalg

Vedrørende forslaget om højere strafferamme for injurier der publiceres i medier omfattet af medieansvarsloven end ved offentliggørelse på Facebook og lignende medier

Kommentar fra Peter Lind Nielsen og Oluf Jørgensen:

Det aktuelle lovforslag om stærkere beskyttelse mod krænkelse af privatliv og injurier rummer et forslag om, at strafferammen for nogle injurier skal være dobbelt så høj ved publicering i massemedier end ved andre direkte publicering på Facebook og lignende internetmedier. (L 20 om ændringer i straffeloven mv)

Begrebet massemedier bruges i lovgivningen om medier, der er omfattet af medieansvarslovens § 1. De fleste internetmedier kan ikke klassificeres som massemedier i medieansvarslovens forstand, fordi de ikke opfylder lovens krav om periodisk nyhedsformidling, der kan sidestilles med trykte medier, radio eller tv. Der kan f.eks. være tale om kendte Youtubere eller hadegrupper på f.eks. Facebook eller Instagram.

Strafferammen for injurier skal ifølge lovforslaget (§ 267) som hovedregel gå op til 1 års fængsel, men gå op til 2 års fængsel i et par tilfælde bl.a., når "en beskyldning er fremsat eller udbredt gennem indholdet af et massemedie, og beskyldningen er egnet til væsentligt at skade den forurettede" (§ 268). Her får begrebet "massemedie" afgørende betydning, og det omfatter som nævnt kun medier, der er omfattet af medieansvarslovens definition på massemedier.

Det er svært at se en fornuftig begrundelse for, at strafferammen skal være højere ved publicering i massemedier. Offentliggørelse af beskyldninger på Facebook og lignende medier får ofte en større udbredelse og er dermed mere skadelige for de krænkede. Der kan være tale om en person eller en gruppe, der med hævnmotiver spreder injurier på en lang række sociale medier som potentielt kan spredes til en langt større læserkreds end ved trykning i et mindre ugeblad eller en regional avis. Særligt i forbindelse med valg kan udbredelsen af beskyldninger på sociale medier være direkte skadelige for den demokratiske proces.

Medier, der er omfattet af medieansvarsloven, har en ansvarshavende redaktør, og der vil typisk være mulighed for genmæle og korrektion efter de presseetiske regler. Ved offentliggørelse på sociale medier vil økonomisk godtgørelse og straf ofte være de eneste reaktionsmuligheder, der står til rådighed for krænkede.

Straffens afskrækkende virkning er normalt et vigtigt argument ved fastlæggelse af strafferammer i lovgivningen. Det vil være paradoksalt, hvis Folketinget signalerer, at injurier er mindre alvorlige, hvis de offentliggøres og udbredes på sociale medier.

28. november 2018

advokat Peter Lind Nielsen, specialist i it-ret og
forskningschef emeritus i medie-jura Oluf Jørgensen